

Bardejovský
Literárny
Klub

Medúza

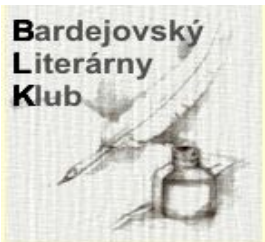
Literárna revue Bardejovského literárneho klubu - 03/2009

Hľadanie Medúzy

Autorská prezentácia debutu

**Bardejovský
Literárny
Klub**

*Peter Staríček
Chodec*

*Keď ľudia robia prvé kroky, netušia, že ich čaká chôdza
po napnutom lane. Pod nimi hlboká priepasť, tma,
z ktorej sa rútia zvuky a slová. Ale uhýbajte sa slovám,
keď stojíte na vlase!*

*Som chodec blúdiaci medzi molekulami
vzduchu. Pristavujem sa pri nich,
vdychujem priestor, kedykoľvek sa mi
na to naskytne príležitosť.*

Galéria Poľsko –
slovenského domu
Radničné nám. 24
Bardejov
27. októbra (piatok) 2009
o 18.00 hod.

*Výška, v ktorej balansujeme,
určuje nadhľad nad vecami tohto
sveta. Úhol, v ktorom sa lomí
reálne obrazy na predstavy, si
voľíme sami. Nepotrebujem utekať
pred jednoznačnosťou ani
nejednoznačnosťou. Pred slovami.
Pred sebou.*

*Hranicou bežca je cieľová páska. Hranicou chodca
je prvý krok. Koniec mojej cesty je otvorený. Nádych!*

Medúza č. 3/2009

- *Titulná strana* – Zuzana Vozárová opäť potrápila myseľ a ceruzku, keď pokračovala v hľadaní Medúzy,
- *Chodec* - fotoreportáž z Poľsko – slovenského domu v Bardejove od Ing. Marcela Tribusa na str. 2
- *Aktuality z B.L.K* na str. 4
- *Host' Medúzy* - Ján Petrik ako spisovateľ a porotca literárnych súťaží rozpráva nielen o nich. Viac na str. 5-6
- *B.L.K nástenka* - výber básní z aktuálnych lit. zbierok B.L.K str. 7
- *Luboslav Adamuščin* a jeho básne uverejnené v RAKu str. 8
- *Adam Mihalčín* – a jeho básne uverejnené v RAK - u na str. 9
- *Ján Račko* - a jeho básne uverejnené v RAKu na str. 10
- *Správy z e-mailu* – dnes píše Adam Mihalčín na str. 11
- *Reportáž z MAPOJ 2009* - v krátkej reportáži nám Zuzana Vozárová priblíži, ako to na takom medzinárod - nom stretnutí asi vyzerá, str. 12
- *Ročná správa* - na tejto dvojstrane sa dozvieme o živote B.L.K str. 13 – 14
- *Z besedy s poetkami* – mini reportáž Lenky Lenártovej str. 14
- *Dnes varí Janko* - blogerské varenie od Jána Šoltésa na str. 15
- *Chodec* - pútač pre všetkých milovníkov hudby a literatúry na zadnej strane.

Aktualizácia B.L.K

Najnovšia verzia upgradu 2009 (18.12.2009) členskej základne B.L.K. sa úspešne aktualizovala a bez potrebných crackov bol členom B.L.K udelený aj odobratý titul/rád Blkáč.

Blkáč:

Luboslav Adamuščin, Pali Bartoš, Mária Hnatková, Lenka Lenartová, Katarína Maliková, Adam Mihalčín, Lýdia Džundová (Sobeková), Ján Račko, Ján Šoltés, Andrea Šoltésová

Člen B.L.K:

Anna Demská, Gabriela Dorková, Eva Ferková, Marianna Kawaschová, Marieta Mikulcová, Veronika Pachová, Dana Ristvejová, Dominika Šivecová

Externý člen B.L.K :

Zuzana Vozárová (blkáč), Monika Krempaská, Drahoslav Pšenčík, Peter Stariček (blkáč), Ladislav Baran

Odborný garant:

Ján Nagajda

Spolupráca

s renomovaným autorom:

PhDr. Peter Karpinský, PhD., vedúci Katedry slovenského jazyka a literatúry Filozofickej fakulty Prešovskej univerzity v Prešove

Aktuality z B.L.K

Bardejov. Dňa 5. 6. 2009 sa v Okresnej knižnici D. Gutgesela konalo stretnutie členov B.L.K, ktorého sa zúčastnil aj bardejovský básnik *Ján Nagajda*, ktorý viedol rozbor a diskusiu k tvorbe mladých autorov.

Bardejov. Dňa 4. 7. 2009 sa na letnom amfiteátri v Bardejove konal II. ročník celoslovenského hudobno – literárneho podujatia *Randevous pod hradbami*, na ktorom vystúpili slovenskí autori *Erik Ondrejička, Peter Karpinský, Jano Cíger z Mädokýša, Marika Smoroňová, Daniela Dubivská, Lýdia Sobeková, Peter Stariček, Adam Mihalčín, Maroš Andrejčík* a i. a poľskí autori *Waclaw Turek, Jan Tulik*. O hudbu sa postarali *Peter Piatko s Romanom Zábojníkom, Pali Bartoš a Monika Špaková*.

Krosno. Dňa 18. 9. 2009 sa v Regionálnom centre kultúr pohraničia konalo literárne podujatie poľského lit.klubu RCPK a B.L.K v Poľsku. Za B.L.K vystúpili *Luboslav Adamučšin, Adam Mihalčín, Ján Nagajda a Pali Bartoš*. Podujatie bolo spojené s prezentáciou poetického almanachu *Echem minionych snów*, v ktorom boli publikované aj básne autorov z B.L.K.

Martin. V dňoch 18. – 20. 9. 2009 sa konalo stretnutie členov literárnych klubov zo Slovenska, Česka, Poľska a Maďarska na *Martinskej poetickej jeseni 2009*. B.L.K prezentovali *Eva Ferková a Zuzana Vozárová*.

Prešov. V dňoch 23. 9. – 25. 9. 2009 sa konal 5. ročník knižničného festivalu, kde sa autorského čítania zúčastnila *Eva Ferková*.

Dolný Kubín. Dňa 2. 10. 2009 sa konalo stretnutie literárnych klubov na Hviezdoslavovom klubine, ktorý organizovalo Združenie literárnych klubov Slovenska (ZLKS). ZLKS sa dňa 18. 9. 2009 stalo občianskym združením. Na podujatí sa za B.L.K zúčastnil *Adam Mihalčín*.

Bardejov. Dňa 28. 10. 2009 sa v Okresnej knižnici D. Gutgesela konalo stretnutie členov B.L.K, ktorého sa zúčastnili starí blkáči a nová členka *Dominika Šivecová*.

Bardejov. Dňa 27. 11. 2009 sa v Poľsko – slovenskom dome konala prezentácia básnického debutu *Chodec, Petra Starička*. Na podujatí vystúpil folkový pesničkár *Peter „Petiar“ Lachký*.

Bardejov. Dňa 18. 12. 2009 sa v Okresnej knižnici D. Gutgesela konalo stretnutie členov B.L.K, na ktorom sa zúčastnili blkáči a zhodnotili tohtoročnú činnosť B.L.K, ako aj naplánovali literárne akcie aj na budúci rok 2010.

Príjemné prežitie vianočných sviatkov a šťastný nový rok 2010 vám praje

B.L.K

Ján Petrík

(nar. 16.3.1957)

Redaktor SRO, štúdia Košice a vedúci Spišského literárneho klubu. Žije v Spišskej Novej Vsi, venuje sa poézii, satirickej tvorbe a tvorbe pre rozhlas.

Je viacnásobným laureátom Wolkrovej Polianky, Zvolena a iných súťaží. Publikoval v Novom slove mladých, Literárne prílohy Smeny, Literárnom Měsíčníku, v Dotykoch, v Literárnom týždenníku, Romboide, Slovenských pohľadoch, Knižnej revue, Slniečku, Psom víne, v rozhlase a v rôznych zborníkoch.

Debutoval vydaním troch zbierok poézie – *Miestopis (s van Goghovým uchom)*, *Modlitby za judáša* a *Pocestný a papagáj(a)* pod spoločným názvom *Tri knihy nepokoja* (vyd. MS, Bratislava 1992). Pre rozhlas napísal rozprávkovú hru *Zlatý kohút* (1992), rozhlasovú hru *Nepriamy prenos* (1993) a viacero humoristicko-satirických pásiem.

1. Ako si spomínaš na svoju prvú literárnu tvorbu?

J.P.: Tú úplne prvú mám dodnes odloženú v starom zošite s tvrdým obalom, ale veľmi si v ňom nelistujem. Nech si tam v jeho „zväzkoch“ leží aj so všetkými hriechmi. Napokon, celý život som sa ich snažil zbavovať, takže teraz mi nezostáva nič iné, len si myslieť, že som už tiež čistý. Vlastne... aj som. Už som dosť dávno nijaký literárny hriech nespáchal. Pravda, ak nepočítam tie sporadické a tie takmer pravidelné pre rozhlas. Niežeby som sa túžil polepšiť, ale dnes v návale demokracie a slobody akosi ani niet času.

2. Čo ťa viedlo k založeniu Spišského literárneho klubu?

J.P.: V istom zmysle „závisť“. Alebo aj „vzдор“. Aby bolo jasné: v osemdesiatych rokoch, v čase existencie literárnej prílohy Nového slova a stretnutí jej prispievateľov, ktoré

redakcia organizovala, existoval v Bratislave pri bývalom Dome Československo-sovietskeho priateľstva v dnešnom ponímaní zrejme prvý slovenský literárny klub. Vznikol z prispievateľov prílohy, ktorí sa pod krídlami Vojtecha Kondróta stretávali aj častejšie, ako raz ročne v redakcii Nového slova. My, vidiecki, sme takú možnosť nemali. Do Bratislavy to bolo predsa len ďaleko. A tak som si, ako čerstvý pracovník Osvetového strediska, povedal, že literárny život si možno zorganizovať aj mimo centra. No a stalo sa. 11. apríla 1981. Dosť dávno, nie?

3. Ako vnímaš literárnu tvorbu z pohľadu porotcu literárnych súťaží?

J.P.: Som rád, že mladí ľudia píšú aj naďalej. Balíčky so súťažnými prácami, ktoré mi pošta doručuje

Ján Petrík

(pokračovanie rozhovoru)

domov, sú vždy dosť objemné. Ak je to tak aj v prípade ostatných literárnych súťaží, ktorých som jeden rok napočítal okolo 25, tak je to pekná kôпка autorov. Niektorí, pravda, tými istými prácami obošľú všetky súťaže, čím je štatisticky počet písucich nižší, ale aj tak je to slušná sila. O kvalite to ešte nehovorí nič, no každý rok sa medzi autormi objaví nejaké meno, ktoré zaujme. A nie je ich málo. Pri príprave relácie Poetissimo som si uvedomil, že ľudia ako Nina Kollárová, Katka Džunková, Peter Staríček, Lydka Sobeková, či Milan Ladyka, ktorí sa len nedávno začali objavovať na súťažiach, píšú dnes už tak, že môžu pomýšľať na zbierky. A na ich miesta sa už intenzívne tlačia ďalšie mená. Všetko je teda v poriadku, kontinuita literárneho vývoja bude zachovaná. Pre slovenskú literatúru je to v každom prípade pozitívna správa.

4. Čo by si poradil začínajúcim autorom?

J.P: Určite by toho bolo viac, ale tu asi treba vybrať to najzákladnejšie. Myslím si teda, že človek, ktorý píše, by mal v prvom rade vedieť vidieť svet okolo, počúvať ho, vnímať. O ňom a preň chce predsa písať, nemôže si dovoliť nepoznať ho. Bude to vždy z jeho pohľadu a podľa jeho skúseností, no musí to byť dôveryhodné. Schovávať sa do anonymity, napr. za mp3 prehrávač, alebo do hluku decibelov v aute

znamená nevidieť, a teda ani nevedieť, o čom sú tí ostatní. Čo ich teší, bolí, na čo a ako reagujú, ako o tom všetkom hovoria. Umenie je totiž komunikácia. Druhým predpokladom je preto naučiť sa o „videnom“ čo najlepšie zreferovať. Tu zase najviac pomôže poznanie toho, ako to robia ľudia okolo nás. Vráťanie čítania, čítania a čítania. Lebo aj kniha je „rozprávanie“. Jeho spôsob i obsah. Jednoduché, však? A predsa každý nepíše. Možno len preto, že nevie, že všetko to, čo som tu v skratke povedal, je múdrejšie a najmä podrobnejšie v najrôznejších knihách o poetike. Napríklad v Urbanovom Utrpení mladého poeta, Žlikovej Poetike, v Štrausovom Slovníku poetiky.

5. Aké knihy momentálne čítaš?

J.P: Psychologii Romů od českého sociológa Petra Bakaláře, ktorá je voľným pokračovaním jeho knihy Tabu v sociálných vedách. Fantastické čítanie. Odporúčam každému, kto chce vedieť niečo viac nielen o iných, ale najmä o sebe.

6. Janko Petrík vlastnými slovami:

J.P: Sám o sebe? Nie, to nie ...

B.L.K nástenka

Z aktuálnych básnických zbierok

Po černi

V uliciach pochodujú tiene
deň ešte stále páchne po černi.

V tej černi sme si radšej neverní –
a tým je všetko vykúpené.

Z chaosu, ktorý nami pohýna
vyrastá tektonická prasklina.

Snežná revolúcia

Už od rána sa decká hrajú
na Máriu Antoinettu
snehuliakovi chýba hlava
a ja počujem revolučné komando
ako sa rúti popod moje okná
popod vaše okná
hlasno reve
kope do mŕtvych vecí
bojím sa že v nich zostane
reflexívne trhnutie praviceou
a nejaké oživené
heslo

The Edge

Odídu na minútu presne –
mesiac sa v zmätku sklízne po hrane,

krátery, básne sú zrátané.
No život za oponou besnie

aj bez nich. Kúsok cudzej bolesti
beztvarú necitlivosť nepreľstí.

z debutu *Chodec*
od Petra Starička

Sami

Po kvapkách kvapká noc.
Oknami mesto nonstop vysieľa
tú istú správu
a vyfukuje dúhu sprejov
a vôňu ihličia.

Titanic ozónovou dierou
ešte vždy volá o pomoc
a z televíznej obrazovky žiari
silikonová hviezda.
Králi už neprinesú dary.
V pohári piva vyvetráva láska.

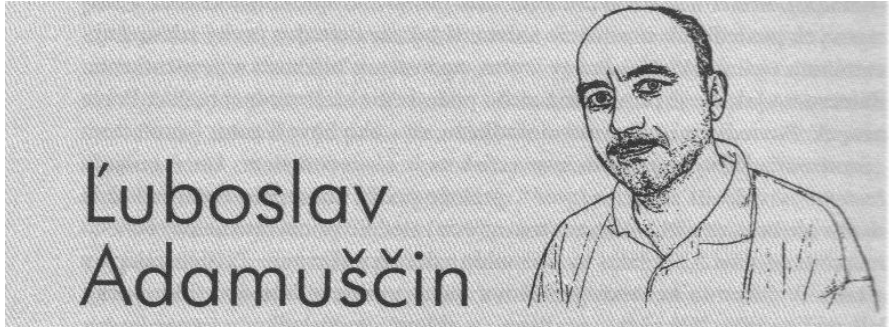
V kajute rozpoltenej duše
radista cmúľa zamrznutú kávu
a vyťukáva telegramy
s pozvaním na oslavu,
pre všetkých, ktorí stále netušia,
že sme tí poslední
a nekonečne samy.

Šťastie

Vždy čosi začína a čosi práve končí.
Túžime po tom, čo nám uniká.
Pri hniezdach vtáčať nežne striehnu lovci.
Báseň je striptíz v duši básnika.

V noci sa skrývam v teple tvojich dlaní
a v krvi sa mi topí inovat'.
Šťastie je veriť, že sme milovaní.
Šťastie je vedieť milovať.

z aktuálnej zbierky *Anjel sype sneh*
od Jána Nagajdu

(RAK 08/2009)

Dvor plný sliepok. Vrabce
na plote.

Tíchne,
dynamika krídel,
sviečka dohorieva.

Krajina bez mena
spí
v čipkovanom ľade.

Starenky,
na zádušné nebo
vyšívajú anjela.

Krdeľ vtákov zosadol
na poorané pole.

Hľadajú semená.

A ja tu stojím
ako strašiak
v nedozretom maku.

Ponukám ťa červíkmi.

(RAK 12/2009)

Sčítaný

Nerátaj so mnou
rátaj sama
a nenúť ma
do rátania

koľko som vypil
koľko poznal žien
koľko zažil sklamaní

Za všetkým som dávno
spravil čiaru
teraz ju mám na dlani

Vyjde ti zvláštna suma
až nám hlavu zamotá:
jedna celá
a zvyšok samota

Každej vyznával,
že je krajšia nad ľaliu.
Až neskôr vysvitlo,
že na kvety má alergiu.

Každý sa raz
niekým, niečím stane.
Nieкто ranou,
iný hnisom v rane.

Kde sa dá uplatniť nárok
na odškodné,
keď človeka dohryzie
vlastné svedomie?

(RAK 05/2009)

xxx

v záhrade za domom
sa znova rozťahovala jar

tak som si otvoril pivo
a šiel sa na ňu pozrieť

najprv vykukol podbeľ
po ňom zlatý dážď

a hoci orgován sa tváril
neprítomne
fialky si potichučky šepkali

že jar sa oprela
o strom poznania

o stvorení

dlho som nezakopol o príbeh
o prachu a o stvorení
a preto mi Boh vytrhol ďalšie
voľné rebro
aby som pochopil že ty

si Eva

o jabloni

jabloň prehovorila
že potrebuje krajší šatník

tak prečo sa nezbaviš jablk
opýtal sa Boh

jabloň ho poslúchla
celé mesiace zhadzovala
jablká
až sa unavila
a zaspala

Správy z e-mailu

A strecha je hotová

Všetci vieme, že každý dom potrebuje strechu. Tak nejako som chápal aj úsilie rôznych ľudí z literárnych klubov zastrešiť nejakým spôsobom literárne kluby tak, aby ich činnosť bola trochu koordinovaná a aby boli výrazným partnerom pre spoluprácu s Národným Osvetovým Centrom (NOC), Ministerstvom kultúry SR a inými organizáciami.

Z týchto a mnohých ďalších prospešných dôvodov bolo 18.09.2009 zaregistrované Združenie literárnych klubov Slovenska (ZLKS) ako občianske združenie (o.z.). Ani nie o mesiac sa už konalo v Dolnom Kubíne valné zhromaždenie, na ktorom boli schválené stanovy ZLKS, správna rada a dozorná rada.

Predsedom správnej rady bol zvolený Ján Ciger a členmi p. Gonda, p. Petrik, a p. Gonšor. Do dozornej rady boli zvolení p. Ondrušek, p. Kazomírová a p. Pagáčová. Zatiaľ do ZLKS vstúpilo jedenásť klubov, medzi nimi aj B.L.K (1. 9. 2008), čiže náš.

Ostáva popriať vedeniu ZLKS, aby ich práca priniesla osoh do každého literárneho klubu, lepšie podmienky a propagáciu činnosti jednotlivých klubov. Naším vkladom nech je zviditeľňovanie činnosti cez rôzne súťaže, autorské čítania a pod. Takže za krk by nám pršať nemalo, a keď, tak nech sú to príspevky z NOC, či Ministerstva kultúry SR.

Adam Mihalčín

Pohľad do zrkadla

Vrávi sa, že človek by mal žiť tak, aby sa nebál pozrieť do zrkadla. Také pomyselné zrkadlo som si tohto roku pred seba postavil aj ja, a to tým, že som sa prihlásil do niekoľkých súťaží. V niektorých som uspel viac, v iných menej.

Prvý pohľad bol v Topoľčanoch, kde mi bolo udelené Čestné uznanie. Prvé miesto získala Lýdia Sobeková, tak isto z nášho klubu. Druhý pohľad bol v Poľsku v medzinárodnej súťaži – Sen o Karpatoch. Tam som obdržal - Vyrožnenie v VI edícii konkursu v kateg. dospelí. Potešujúce bolo, že druhé miesto získal tiež člen nášho klubu Ľuboslav Adamuščín. Ďalším pohľadom bola súťaž Tak píšem ja v Žiari nad Hronom – druhé miesto v kat. nad 50 rokov. A nakoniec v súťaži O cenu Andreja Chudobu, umiestnenie zatiaľ neviem, iba mi došlo vyrozumienie, že som bol ocenený. Vyhlásenie výsledkov je 16.11. 2009.

Zrkadlo odráža to, čo vidí. Autor odráža to, čím a ako žije.

Prajem všetkým členom nášho Bardejovského literárneho klubu, aby ich zrkadlá odrážali peknú mozaiku života.

Adam Mihalčín

Reportáž

Malé jesenné blúznenie

Sedím za noťasikom a tvrdo premýšľam, ako čo najlepšie opísať MAPOJ2009. Alebo ak chcete, popísať Martinskú poetickú jeseň 2009. Takže predovšetkým, čo to presne je tá Martinská poetická jeseň. Je to stretnutie členov literárnych klubov zo Slovenska, Česka, Poľska a Maďarska. Tak je to skoro všade uvedené. Ja by som to skôr označila za stretnutie ľudí, ktorých kopú múzy a majú spoločnú lásku-literatúru. Tá tohtoročná sa odohrala v čase krásnom, slnkom zaliatom, počas víkendy 18.-20. septembra 2009. Ale poďme pekne po poriadku:

Po minuloročných veľmi príjemných skúsenostiach, som sa tešila aj na tento rok. Napriek počiatočným peripetiám a možnosti, že sa tam už ani nedostanem. Všetko sa akosi rozplynulo, keď som už vystúpila v Martine a kráčala známou cestou do Turčianskej knižnice, kde som sa hneď zvitála a nanovo zoznámila s Táničkou a Marcelkou. Taktiež som im tam zanechala jeden zo svojich (ešte) bezcenných autogramov a mohla som sa zvitáť s Evkou Ferkovou, ktorá dorazila krátko po mne. A potom to už bolo všetko o slovách a premiestňovaní sa. Totiž, aby sme si rozumeli - premiestnili sme sa do Biblickej školy, kde sme sa všetci premleli popri mikrofóne a zanechali za sebou vlnenie vzduchu. Niektorí kratšie, niektorí dlhšie. Po skončenom úvodnom programe nastal hromadný presun do Penziónu 303, kde sme boli ubytovaní.

Sobota - prebudenie bolo ľahké a predčasné. Ale aspoň sa všetko stíhalo. Návšteva Turčianskej galérie a Slovenského národného literárneho múzea, kde som sa dozvedela pre mňa osudovú novinku - v mojom milovanom Prosieku žil básnik Ján Fanchali Jób. Ďalej nás uchýlila kaviareň Kamala. Síce ma očarila krásnym priestorom, ale ich café au lait bolo otrasné. Nesmiem zabudnúť - tam kdesi si na nás našiel čas aj samotný prezident! A to nie hocijaký, ale mädokýšsky. Naivne si naďalej myslíme, že len kvôli nám sa trepal až z ďalekej Prahy na Slovensko. Nasledoval presun (vodiči busov z nás mali strach, pretože kvôli nám hrozil MHD kolaps spojov) a dlho očakávaný zápas v petanque- u. (Spomeniem aspoň víťazný tím v zložení Peter Stariček a Štefan Turčan.) A potom už len hudba, tanec a diskusia až do neskej noci (pardon, rána, na týchto akciách je zákaz ísť spať skôr ako o dvanástej).

Posledný deň, deň sviatočný, deň nedeľný bol poznamenaný nemilou skutočnosťou. Že tak ako sa všetko krásne končí, tak aj naša Martinská poetická jeseň sa chýli ku tomu svojmu. Nastal čas výmeny kontaktov a lúčenia. My šťastnejší, z bližších končín, sme si ešte venovali spoločnú cestu na stanicu. Dúfam, že na budúce, celá vytešená naň nasadnem s myšlienkou na ďalší ročník MAPOJ-a.

Zuzana Vozárová (krátil jr)

Ročná správa B.L.K

Zo života B.L.K

Bardejovský literárny klub (B.L.K) pri Okresnej knižnici Dávida Gutgesela (OKDG) v Bardejove bol oficiálne založený dňa 6. 8. 2008 (neoficiálne po *Literárnom podvečeri* dňa 12. 7. 2008, ktorý sa uskutočnil na letnom amfiteátri v Bardejove) v OKDG v Bardejove. Zakladajúcimi členmi boli Ján Račko, Pavol Bartoš, Andrea Šoltýsová, Ján Šoltés ml., Adam Mihalčín, Iveta Gmitterová, Katarína Maliková, Eva Ferková a Ján Nagajda, ktorý sa stal odborným garantom B.L.K.

B.L.K sa od 22. 8. 2008 začal pravidelne stretávať, a to raz do mesiaca v OKDG, kde si na klubové literárne stretnutia pozývali aj rôznych básnikov a prozaikov (Gabriel Németh, Peter Karpinský, Dalimír Stano, Ján Nagajda). Pracovali na vlastnej literárnej tvorbe v literárnych dielňach, na prípravách literárnych podujatí ako sú *Literárne podvečery* v bardejovskej umeleckej kaviarni Art Café Gallery, v kežmarskom klube Ponorka (24. 1. 2009), ale aj na celoslovenskom *Literárnom podvečeri* (4. 10. 2008 v Poľsko - slovenskom dome v Bardejove) s účasťou hostí z východného a stredného Slovenska a z Poľska.

Dňa 1. 9. 2008 sa B.L.K zapísal do Združenia literárnych klubov Slovenska (ZLKS). Začal vydávať Literárnu revue *Medúza*, ktorý býva voľne dostupný v OKDG, Turistickom informačnom centre a v kníhkupectve Radosť (na Radničnom nám.), vytvoril si e-mail adresu (b.l.k@centrum.sk), ale aj free-webstránku (www.blklub.estranky.sk), ktorá sa postupne aktualizuje o nové príspevky.

B.L.K nechýbal ani na celoslovenských podujatiach ako sú *Martinská poetická jeseň*, *Stretnutie autorov vlastnej literárnej tvorby* v Prešove, vyhodnotení literárnych súťaží, zapojenie do interaktívneho projektu *Verse versus verse*, príprava vlastnej akcie - literárna turistika *Podíme (s)plašiť múzu*, *Literárny seminár* v Budmeriaciach v Dome slovenských spisovateľov, na stretnutí ZLKS v Kláštore pod Znievom, na *Hviezdoslavovou Kubíne*, *Autorské čítanie* v Košiciach a v Poľsku v Krosne na *Májowke poeticka* a i..

V celoslovenských literárnych súťažiach z B.L.K vynikali hlavne Peter Staríček, Lýdia Sobeková, Ján Račko a Adam Mihalčín, ktorí si z vyhodnotení priniesli rôzne ocenenia, ale aj hlavné ceny. Ich básne boli preložené aj do poľského jazyka. Publikovali v rôznych slovenských, českých a poľských zborníkoch, v RAKu (Revue Aktuálnej Kultúry), Dotykoch, LETe a i., ale aj na internete. S Petrom Staríčkom a Lýdiou Sobekovou boli odvysielané aj poetické relácie (Poetissimo) v Slovenskom rozhlase a na (Parenisko) Rádiu Devín. Katarína Maliková napísala texty piesní pre prešovské skupiny Hrdza, Raindown, Peha a pre Katku Koščovú.

Ročná správa B.L.K

Zo života B.L.K (pokračovanie)

B.L.K spolupracuje s PhDr. Petrom Karpinským PhD., vedúcim Katedry slovenského jazyka a literatúry Filozofickej fakulty Prešovskej univerzity v Prešove, ktorý prichádza na klubové stretnutia, kde komunikuje, rozoberá a usmerňuje členov B.L.K pri písaní literárnych tvarov, ako aj s košickým vydavateľom Dalimírom Stanom, s ktorým Pali Bartoš napísal pár piesní.

K dnešnému dňu má B.L.K 18 riadnych členov (Ľuboslav Adamučšin, Pali Bartoš, Anna Demská, Gabriela Dorková, Eva Ferková, Mária Hnatková, Marianna Kawaschová, Lenka Lenartová, Katarína Maliková, Adam Mihalčín, Marieta Mikulcová, Veronika Pachová, Dana Ristvejová, Ján Račko, Lýdia Sobeková, Ján Šoltés ml., Andrea Šoltésová, Dominika Šivecová) a 5 externých členov (Ladislav Baran, Monika Krempaská, Drahoslav Pšenčík, Peter Stariček, Zuzana Vozárová).

B.L.K svoju ročnú činnosť zakončil celoslovenským literárno - hudobným podujatím *Radezvous pod hradbami* dňa 4. 7. 2009

B.L.K sa uchádzal aj o tri finančné podpory - granty, z ktorých zišiel ako nepodporený (1x na Ministerstve kultúry SR, 2x v meste Bardejov).

Ročný rozpočet B.L.K je 0,- Sk/Eur.

Záverom chcem poďakovať všetkým členom, sympatizantom a sponzorom B.L.K za ich významnú prácu pre B.L.K, pre podporu a činnosť mladých talentov, resp. pre mladú slovenskú literatúru, ktorá vychádza práve z bardejovského okresu.

Ján Račko

Z besedy s poetkami

Dňa 22. 10. 2009 v obedňajších hodinách som sa spolu s Kornéliou Rauchovou zúčastnila akcie "beseda s poetkami", ktorá sa uskutočnila na Súkromnej strednej odbornej škole v Bardejove. S úsmevom na tvári nás privítala pani profesorka slovenského jazyka a taktiež pani zástupkyňa. Prekvapilo nás, keď sme uvideli plnú triedu študentských hláv.

Prv s rozklepaným hlasom, no neskôr s potešením sme ukázali, čo sa v nás skrýva. Na striedačku sme predstavili svoju tvorbu a ukázali mladým, že aj takto sa dá vnímať svet. Nakoniec dostali priestor aj samotní študenti, ktorí nás zahrnuli otázkami.

Týmto by som sa chcela poďakovať predovšetkým bardejovskej poetke Kornélii Rauchovej za spoluprácu a aj samotnej Súkromnej strednej odbornej škole za možnosť zúčastniť sa na tejto besede.

Zdroj : <http://ssosbj.edupage.org/photos/?gallery=38&photo=album>

Lenka Lenártová

Dnes varí Janko

Synovec Patrik spal s dinosaurom, aby som v Londýne nevybuchol

Krásna lekcia dobroprajnosti od detí pre dospelákov...

Keď som pred 19 mesiacmi odchádzal z domu a domova (nie každý vníma svoj dom ako domov) za prácou do Veľkej Británie, bolo mi všelijako. Istotu rodiny, priateľky, známych, priateľov, zamestnania ... som sa rozhodol vymeniť za anonymitu v plnom slova zmysle. V tom čase Londýnom a celým západným svetom panoval aktuálny strach z teroristických bombových útokov, ktoré sa v britskej metropole udiali. Mame pri pohľade na telku viac netrebalo... Pred odchodom som kúpil hračku malého umelého zeleného dinosaura za 20 korún, ktorú som dal svojmu, vtedy 7-ročnému synovcovi Patrikovi. Len tak, lebo som chcel. Som mu krstný otec, spolu s jeho sestrou Klaudiou. Dospeláci často robia veci len tak, deti to však vnímajú po svojom. Čo dospeláci urobia len tak, deti len tak nemyslia... Po prilete do Londýna ma v metre čakala uzavretá *Circle line*, kvôli bombovým útokom. Super, povedal som si! Nejak som sa v tom červenotehlovom Angličku usadil a som tu usadený dodnes. Pri jednom z mnohých telefonátov domov mi sestra povedala, že odkedy som vycestoval, Patrik odmieta cudziu pomoc pri ustielaní svojej postele. Odmietať to asi 2 týždne a jeho mama (moja sestra) sa ho spýtala, čo sa deje, prečo k svojej posteli nikoho nepustí. Po detskom zdráhaní nesmel povedať, že má pod vankúšom schovaného malého dinosaura, ktorého som mu kúpil. Patrik vyzradil mame svoje tajomstvo: keď mal pod vankúšom darček odo mňa, mal pocit, že som s ním izbe a že táto hračka ma ochráni pred teroristami v Londýne. Doslova povedal: „Aby Jančo nevybuchol!“ Keď odišiel do školy, môj – teda vlastne jeho – dinosaurus ostával pod vankúšom a čakal na neho, kým si večer neľahne spať. Keď som sa to dozvedel, uvedomil som si krásnu nelogickosť detského zmýšľania. Ich snahu o rozprávkové princípy v reálnom svete. Krásne! Veľmi ma to dojalo. Za dvadsať korún som kúpil Patrikovi tú najcennejšiu vec... Že sa oplatí investovať ťažké prachy do detí! ... Mám ho veľmi rád a som hrdý na to, že som mu ujo a krstný otec. Dúfam len, že ma tak formálne nikdy volať nebude; že stále pre neho budem „Jančo“...

Ján Šoltés ml.

Medúza – literárna revue Bardejovského literárneho klubu. Redakčná rada: Ján Račko, Ján Šoltés, Andrea Šoltésová, kresba: Zuzana Vozárová (Tristes). e-mail: b.l.k@centrum.sk
Výtlačok je nepredajný! Pošli ho ďalej ... ☺

Galéria Poľsko - slovenského domu
Radničné námestie č. 24, Bardejov
Piatok 27.11.2009 o 18.00

PETER STARÍČEK

Autorská prezentácia debutovej básnickej zbierky

CHODEC

hudba: Peter "Petiar" Lachký